

[H. P. Jensen.]

det private Initiativ træder ud, hvor det offentlige træder ind, saa ved jeg ikke rigtig, hvad det private Initiativ har med denne Sag at gøre. Det private Initiativ har i Virkeligheden kun en Opgave, og det er en økonomisk i al Almindelighed, alt andet overlader det til andre. Det er Kampen for sig selv, for sin egen Pengepung, det drejer sig om, og kan der ved en saadan Kamp skabes Indtægt paa en Vare, der ikke er helt sund, er det ikke alle, som viger tilbage fra at tage denne Indtægt. Maa jeg rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem: Hvor kan det være, at Landbrugsstanden netop klassificerer sine Varer saa strengt, som den gør med Hensyn til alt, hvad der skal ud af Landet? Hvorfor er man saa ivrig efter at faa sat Mærker paa Svin og Kreaturer o. s. v., Lurmærke paa Smør o. s. v.? Fordi man derved vil tilkendegive, at det er en Vare, der kan hævde sig, en Standardvare, man kan være bekendt at byde Publikum. Og derfor er der Afsætning paa Markedet af denne Vare. Saa bliver der ganske vist — det har jeg kunnet forstaa — noget tilbage, som hedder anden Klasses Varer, og dem skal vi spise, fordi de første Klasses Varer skal sendes ud. Her er det, vi er bunduenige. Jeg mener nemlig, vi maa passe paa, at vi ogsaa faar første Klasses Varer til Hjemmemarkedet, idet vi, som jeg sagde, da jeg havde Ordet første Gang, skal forebygge i Stedet for at helbrede, og det kan ikke nytte at paastaa, at Kontrollen i § 2-Kommunerne er akkurat den samme som i § 1-Kommunerne. Det er hævdet saavel af mig som af den højtærede Minister, at de Mænd, der har med Kontrollen at gøre, i det store og hele ikke staar økonomisk frit, saaledes at der lettere bliver et Afhængighedsforhold dér end ved de Slagterier, som er offentlige, og derfor maa vi stadig hævde, at den Kontrol maa frem. Det er da ogsaa naturligt, at de Varer, der faar anden Klasses Stempel, sælges i bestemte Udsalg. Det er rigtigt, at nogle af disse Varer er spiselige — det har jeg aldrig benægtet —, men Publikum skal ogsaa vide, at dér faar de saadanne Varer; saa ved de, hvad de giver deres Penge ud til. Men i øvrigt maa vi fortsætte Diskussionen i det bebudede Udvalg.

Landbrugsministeren (Bording): Efter den Tale, det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) holdt nu sidst, forstaa jeg bedre hans Modstand mod Forslaget, for af den fik jeg det Indtryk, at han i Virkeligheden fuldstændig har misforstaaet

Forslaget. Det ærede Medlem gaar ud fra, at Forslaget vil virke saaledes, at det er i Landkommunerne, der sker en Ændring i Forholdene, men ikke i de Købstadkommuner, hvor man har offentlige Slagtehus. Men det er akkurat det modsatte, der er Tilfældet. Der findes ikke en Bestemmelse i Forslaget, der gaar ud paa at forbyde en eneste Landkommune at indføre § 2-Kontrol eller § 1-Kontrol, akkurat som den ønsker det, og som den finder det heldigt og hensigtsmæssigt, ikke en eneste Bestemmelse. Det, der sker ved Forslaget, er, at man foretager en Ændring for Bykommunerne, for de Kommuner, der ønsker at opføre Slagtehus. De Kommuner, som helst vil have Kød, der fremkommer ved Slagting i offentlige Slagtehus, faar, hvis Forslaget vedtages, Frihed til i Fremtiden kun at faa Kød, som er slagtet paa saadanne Slagtesteder. Det har de ingen Ret til efter den gældende Lov.

Angaaende Spørgsmaalet om første og anden Klasses Kød udtalte det ærede Medlem, at anden Klasses Kød er velegnet til Menneskeføde. Det er rigtigt, derfor er det ogsaa tilladt at sælge det til Menneskeføde — ellers vilde man selvfølgelig aldrig tillade, at det blev solgt til Menneskeføde. Men det, Forslaget gaar ud paa, er at slaa fast for Befolkningen, at naar de køber første Klasses Kød, kan de vide med Sikkerhed, at de faar første Klasses Kød, og at de, naar de køber anden Klasses Kød, maa være klar over, at det er en Slags Kød, ved hvis Behandling man skal være mere varsom, f. Eks. ved at koge det. Derfor foreslaar vi, at de to Slags Kød ikke maa sælges i de samme Butikker, fordi der i saa Fald meget let kan ske en Forveksling. Vi Mennsker er nu en Gang ikke saa gode, som vi burde være, og naar det ærede Medlem selv er klar over, at der er Forskel paa første og anden Klasses Kød, og at de, der køber anden Klasses Kød, skal være mere forsigtige, saa maa han da ikke kunne have det mindste imod den nævnte Betygelse for Forbrugerne i saa Henseende.

Til sidst vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Hvorfor har man fra Landbrugerens Side ønsket den Bestemmelse med Hensyn til Udførselen, at der kun maa udføres Kød, som er slagtet i § 1-Kommuner, i offentlige Slagtehus og Eksportslagterier? Selvfølgelig fordi man ønsker den bedste mulige Kvalitet til Udførsel for at sikre de højest mulige Priser — det gælder her som overalt, naar der er Tale om Udførsel af Landbrugsprodukter. Kan det ærede Medlem nævne mig en anden Grund til, at man